

กรณีศึกษาของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดคดีร่วมกัน โทรมหญิง : ศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำ
และประสานการประชุม เพื่อแก้ไข บำบัด ฟื้นฟูเด็ก เยาวชนและครอบครัว ศาลเยาวชนและ
ครอบครัวจังหวัดสมุทรสาคร*

อัจฉราภรณ์ โพธิ์ขาว**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษารายกรณี เพื่อศึกษาประวัติทางด้านกายภาพ จิตใจ และสังคม (bio-psycho-social) รวมถึงการศึกษาลักษณะบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดคดีร่วมกัน โทรมหญิง ซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนชายที่กระทำความผิดคดีร่วมกัน โทรมหญิงอายุ 13-17 ปี จำนวนรวม 3 กรณีศึกษา ซึ่งอยู่ในระหว่างการเข้ารับการบำบัด แก้ไขในศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำและประสานการประชุม เพื่อแก้ไข บำบัด ฟื้นฟูเด็ก เยาวชนและครอบครัว ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรสาคร เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ประวัติ ร่วมกับการทดสอบด้านจิตวิทยาคลินิก ประกอบด้วยแบบทดสอบดังนี้ (1) Rorschach Inkblot Test (2) Thematic Apperception Test (T.A.T.) (3) House Tree Person (H-T-P) (4) Sacks Sentence Completion Test (SSCT) (5) Bender Visual Motor Gestalt Test (BVMGT) (6) Standard Progressive Matrices (SPM)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ด้านครอบครัว จากการที่เยาวชนไม่ได้อยู่ร่วมกับบิดาและมารดาในวัยเด็ก ประกอบกับผู้ปกครองต่างคนต่างทำงานประกอบอาชีพ ขาดการทำกิจกรรมร่วมกัน ขาดความรักความอบอุ่น ขาดความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ขาดความสนใจในพฤติกรรมของเยาวชน ละเลยสมาชิกในครอบครัว เป็นผลให้เยาวชนออกไปแสวงหาความรักความอบอุ่นนอกบ้าน แสวงหาความสุขจากกลุ่มเพื่อน เยาวชนรู้สึกขาดความอบอุ่น ไม่ได้ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร อีกทั้งยังขาดแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต จึงหันเข้าหากลุ่มเพื่อนที่มีลักษณะเดียวกัน และนำไปสู่การกระทำ ความผิดได้ ทั้งเยาวชนยังรู้สึกว่าการออกไปเที่ยวเตร่กับเพื่อนมีความสุขมากกว่าการที่ได้อยู่กับครอบครัว ด้วยความอยากรู้อยากลองและขาดวุฒิภาวะในการตัดสินใจ จึงอาจถูกชักจูงไปในทางที่ไม่เหมาะสมได้
2. ด้านการคบเพื่อน จากการศึกษาพบว่า กลุ่มเพื่อนที่เยาวชนคบมีพฤติกรรมที่เป็นความเสี่ยงในการกระทำ ความผิด มีพฤติกรรมเที่ยวเตร่ไปวัน ๆ ชอบออกเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน

*บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระเรื่อง กรณีศึกษาของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดคดีร่วมกัน โทรมหญิง: ศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำและประสานการประชุม เพื่อแก้ไข บำบัด ฟื้นฟูเด็ก เยาวชนและครอบครัว ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรสาคร โดยมีที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ คือ รองศาสตราจารย์ ร.ท. จีรัชย์ หงษ์ยืนตรชัย และมีคณะกรรมการสอบการศึกษาอิสระ 2 ท่าน คือ (1) รองศาสตราจารย์ ร.ท. จีรัชย์ หงษ์ยืนตรชัย (2) อาจารย์พีรพันธ์ เปี่ยมพิช

**นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาจิตวิทยาคลินิกและชุมชน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ มีเรื่องทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย มักรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การแข่งรถ การออกไปขับรถเล่นในเวลากลางคืน ใช้สารเสพติด จำหน่ายยาเสพติด ลักทรัพย์ หนีปล้น ทะเลาะวิวาท มีพฤติกรรมเกร ประพฤติไม่ดี พุดจาลามก

มีกิจกรรมทางเพศ ส่งผลให้เยาวชนเกิดการเรียนรู้ตามแบบอย่างที่ไม่ถูกต้อง และมีความเสี่ยงที่จะร่วมกันกระทำความคิดได้ นำไปสู่การเกิดพฤติกรรมร่วมกัน โทรมหญิง ดังนั้นปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อนเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้เกิดการกระทำความผิด

3. ด้านพฤติกรรมทางเพศ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มีพฤติกรรมรวมกลุ่มกันดูสื่อลามกด้วยวิธีการดูคลิปวิดีโอผ่านทางโทรศัพท์หรืออินเทอร์เน็ต ดูพร้อมกับกลุ่มเพื่อนที่โรงเรียนหรือบางครั้งดูที่บ้าน เพื่อนในกลุ่มเยาวชนหลังจากที่ดูคลิปวิดีโอหรือถูกกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ จะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ตามมา ซึ่งบางรายมีกับคนรัก บางรายช่วยตัวเอง บางรายเมื่อคู่อริจะออกไปหาเหยื่อหรือเพื่อนผู้หญิงมาร่วมกัน โทรม ซึ่งเยาวชนกลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงวัยรุ่น มีความต้องการทางเพศ อยากรู้ อยากลอง คีตกะนอง มีการกระทำพฤติกรรมเลียนแบบ มีความคึกคะนอง มีความต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งเป็นผลทำให้เยาวชนกระทำความผิดโดยขาดการยับยั้งชั่งใจได้

4. ด้านการใช้สารเสพติด จากการศึกษาพบว่า กลุ่มเยาวชนไม่ได้ใช้สารเสพติดชนิดเมทแอมเฟตามีน และชนิดกัญชา ก่อนไปกระทำความผิด แต่ดื่มสุราและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ก่อนกระทำความผิด ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าการดื่มสุราของเยาวชนเป็นสาเหตุให้เยาวชนกระทำพฤติกรรมร่วมกัน โทรมหญิง เนื่องจากขาดการยับยั้งชั่งใจ การควบคุมตนเองลดลง มีความสนุกสนาน คีตกะนองกับกลุ่มเพื่อน อีกทั้งยังส่งผลให้กลุ่มเยาวชนมีโอกาสออกตระเวนหาเหยื่อและช่วยกันจุดตัวเหยื่อขึ้นรถได้ มีความกล้าที่จะกระทำพฤติกรรมร่วมกัน โทรมหญิงมากยิ่งขึ้น ซึ่งการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หรือดื่มสุราอาจเป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมร่วมกัน โทรมหญิงของเยาวชน

บทนำ

อนาคตของประเทศชาติขึ้นอยู่กับเด็กและเยาวชน เพราะเด็กในวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันข้างหน้า ถ้าบุคคลได้รับการอบรมบ่มนิสัยให้เป็นพลเมืองดี มีความเคารพต่อกฎหมายตั้งแต่เยาว์วัย เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่จะเป็นพลเมืองที่ดี ประเทศชาติจะมีความเจริญก้าวหน้าต่อไป แต่เนื่องด้วยวิถีชีวิตดั้งเดิมของครอบครัวไทยเปลี่ยนแปลงไปนั้น ทั้งพ่อและแม่ต้องออกไปทำงานนอกบ้าน ทำให้มีการอบรม ดูแล บุตรหลานลดน้อยลง ซึ่งส่งผลถึงความผูกพันกันน้อยลงไปด้วย อีกทั้งยังมีปัญหาหย่าร้างเพิ่มมากขึ้น ครอบครัวเกิดความแตกแยก เด็กและเยาวชนขาดการได้รับการดูแล ส่งผลให้เด็กและเยาวชนก่อปัญหาต่างๆ ขึ้นมากมาย เช่น ปัญหาการก่ออาชญากรรม ได้แก่ การปล้นทรัพย์ ข่มขืน อนาคต การเสพยาเสพติดให้โทษ เป็นต้น

วัยรุ่นเป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลงที่มีการเจริญเติบโตและพัฒนาการในทุกด้าน มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์และพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งหากวัยรุ่นได้รับการส่งเสริมพัฒนาการอย่างเหมาะสมแล้ว จะทำให้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี สามารถเติบโตเข้าสู่ผู้ใหญ่ได้อย่างเหมาะสม แต่หากไม่แล้วก็จะเกิดปัญหาต่างๆ มาก โดยเฉพาะปัญหาเด็กและเยาวชนกระทำความผิดซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในทุกๆ สังคม ปัญหาอาชญากรรมได้ส่งผลกระทบต่อและสร้างความเสียหายแผ่ขยายเป็นวงกว้าง ทั้งกับผู้เสียหาย ครอบครัว ชุมชน และสังคม ซึ่งผลกระทบต่อในทางลบของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมที่มีต่อชุมชนและสังคม คือ อาชญากรรมทำให้เกิดความหวาดกลัวขึ้นในสังคม ส่งผลให้วิถีการดำเนินชีวิตและนิสัยของผู้คนในสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงไป

เช่น เปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ การเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัย การจัดเตรียมอาหารเพื่อต่อสู้กับผู้ร้าย หรือ แม้กระทั่งทำให้ผู้คนในสังคมออกมาปรากฏตัวในที่สาธารณะน้อยลง ความเต็มใจที่จะเป็นพยานน้อยลงไปด้วย

ซึ่งปัญหาอาชญากรรมส่งผลกระทบต่อคนในสังคมอย่างมาก และต้องได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วนเพราะ หากปล่อยให้ การกระทำผิดจะทวีความรุนแรงมากขึ้นตามอายุและประสบการณ์ ซึ่งจะทำให้การแก้ไขทำได้ยาก เด็กและเยาวชนกระทำผิดเป็นเพราะความไม่รู้ ด้วยไม่เจตนาหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือเป็นเพราะสภาพแวดล้อม หรือปัจจัยอื่นๆบีบบังคับ เนื่องจากสภาพวิถีชีวิตและวิถีภาวะยังอ่อนด้อย ทั้งในด้านความนึกคิด ความยับยั้งชั่งใจ ต่อการกระทำผิด และไม่ชัดเจนในการดำรงชีวิต จึงยังขาดความรับผิดชอบในการกระทำของตนเอง ดังนั้น การเกิดอาชญากรรมจึงมีมากขึ้นและส่งผลเสียอย่างมากต่อประเทศชาติ

เด็กและเยาวชนถือเป็นกำลังสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า ซึ่ง เยาวชนเหล่านี้จะต้องเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต แต่หากเป็นผู้ใหญ่ที่ก่อปัญหาอาชญากรรมและมีแนวโน้มของ การกระทำผิดรุนแรงขึ้น การที่จะทำให้ประเทศชาติพัฒนา ให้ทัดเทียมกับอารยประเทศก็จะเป็นไปได้ยากยิ่ง ดังนั้น เพื่อให้ประเทศชาติมีประชากรที่มีคุณภาพจึงจำเป็นที่ จะต้องพัฒนาและลงมือแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นอย่างจริงจัง ให้ตรงตามสภาพปัญหาที่แท้จริงให้มากที่สุด โดย การศึกษาองค์ประกอบและปัจจัยในด้านต่างๆที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน เพื่อจะช่วยให้เกิด ความเข้าใจในรายละเอียดที่เข้าถึงปัญหาได้อย่างชัดเจน ซึ่งเด็กและเยาวชนที่เข้ามาสู่กระบวนการยุติธรรมทาง อาญาเป็นผลลัพธ์ของปัญหาที่เขาเหล่านั้น มีมาก่อน ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นปลายเหตุ ดังนั้นจึงต้องรวบรวมข้อมูลและ ค้นหาค้นหาไปยังต้นเหตุ และเมื่อทราบสาเหตุแล้ว การแก้ไขปัญหาย่อมสามารถกระทำได้อย่างถูกต้องและมี ประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาลักษณะนิสัยของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในคดีร่วมกัน โทรมหญิง เพื่อทำความเข้าใจลักษณะบุคลิกภาพ เนื่องจากที่ผ่านมาจนถึงแม้ว่าจะมีผู้ที่ได้ทำการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับลักษณะทางจิตสังคมของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดมาบ้างแล้ว แต่ข้อมูลที่ได้ยังไม่ครอบคลุม อีกทั้งเด็ก และเยาวชนที่กระทำความผิด ซึ่งขาดการควบคุมตนเอง ขาดหลักศีลธรรมและสร้างปัญหาให้กับสังคม ถือเป็น กรณีศึกษาที่หาได้ยาก โดยเฉพาะ ในกรณีของเด็กและเยาวชนยอมรับว่าตนเองกระทำผิดจริงและมีประวัติภูมิหลังที่มี พฤติกรรมเสี่ยงในการกระทำความผิด เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะทำให้เข้าใจเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดให้มาก ขึ้น ซึ่งจะช่วยให้มีความเข้าใจในสภาพปัญหาที่แท้จริง และส่งผลต่อการกระทำที่ผ่านมา ตลอดจนยังถือเป็นการวางแนวทางในการป้องกันและเฝ้าระวังต่อปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และจากการศึกษาในครั้งนี้จะทำให้ เกิดความเข้าใจเด็กและเยาวชนอย่างรอบด้าน เพื่อให้การบำบัดแก้ไข ฟื้นฟูและให้การช่วยเหลือเด็กและเยาวชน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการวางแผนในการระงับป้องกันชุมชนจากปัญหาอาชญากรรมของเด็กและเยาวชน ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งยังเป็นการวางแนวทางต่อการเลี้ยงดูเด็กและเยาวชนเพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่เหมาะสม และลดความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน เพื่อให้ประเทศชาติได้มีประชากรที่มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาลักษณะทางด้านกายภาพ จิตใจและสังคม ที่มีผลต่อพฤติกรรมร่วมกัน โทรมหญิงของเด็กและ เยาวชน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยทางด้านจิตวิทยาของเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิดในคดีร่วมกัน โทรมหญิง ซึ่งอยู่ในระหว่างการปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นตรวจสอบการจับและศาลมีคำสั่งให้เด็กและเยาวชนเข้ารับการรักษาที่ศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำและประสานการประชุมเพื่อแก้ไข บำบัด ฟื้นฟูเด็ก เยาวชน และครอบครัว ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรสาคร ดังนั้นจึงเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงและตรงตามกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ จำนวน 3 ราย

นิยามศัพท์เฉพาะ

คดีร่วมกัน โทรมหญิง หมายถึง การกระทำความคิดคืออาญา โดยร่วมกันกระทำความคิดตั้งแต่สองคนขึ้นไป ซึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับเพศ ที่มีลักษณะเป็นการข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นและมีอัตราโทษจำคุก 15 - 20 ปี หรือจำคุกตลอดชีวิต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปประกอบการวางแผนการป้องกัน แก้ไข บำบัด ฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำความคิดคดีร่วมกัน โทรมหญิง ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมมากขึ้น
2. เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนาแนวทางการป้องกัน และลดปัญหาในสังคมที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนรายอื่นๆ
3. เพื่อเป็นข้อมูลในการนำไปใช้วางแผนช่วยเหลือเด็กและเยาวชนได้ตรงตามสภาพปัญหาที่แท้จริง และเป็นการลดความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำ

การทบทวนวรรณกรรม

พัฒนาการด้านต่าง ๆ ของวัยรุ่น

พัฒนาการทางร่างกาย

เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งรูปลักษณะภายนอก และระดับฮอร์โมนอีกทั้งอัตราเร็วในการเจริญเติบโตสูงขึ้น โดยเฉพาะที่ คอ แขน ขา มากกว่าที่ลำตัว โครงสร้างของใบหน้า และการสะสมของไขมัน ไขมันใต้ผิวหนังเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นด้วย โดยวัยรุ่นชายจะเปลี่ยนจากไขมันเป็นมัดกล้ามเนื้อและมีพลังกำลังแข็งแรงขึ้น ในขณะที่เดียวกันวัยรุ่นหญิงไขมันใต้ผิวหนังจะไปสะสมตามส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น เต้านม และสะโพก เป็นต้น ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของรูปร่างเข้าสู่ผู้ใหญ่มากขึ้น อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงระดับฮอร์โมน ทั้งฮอร์โมน การเติบโตและฮอร์โมนจากต่อมไทรอยด์ที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโต รวมทั้งฮอร์โมนทางเพศที่มีผลโดยตรงต่อการเจริญเติบโตทางร่างกายและอวัยวะเพศในวัยรุ่นทั้งยังส่งผลถึงความรู้สึกทางอารมณ์และจิตใจด้วยการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ทำให้วัยรุ่นต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพร่างกายและอารมณ์ความรู้สึกที่เปลี่ยนไป ด้วยพัฒนาการของลักษณะพฤติกรรมทางเพศเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นทีละน้อย เริ่มจากการชื่นชมในอวัยวะเพศ หลังจากนั้นประมาณ 2 ปี ขนรักแร้จะเริ่มขึ้น ขนตามตัวเริ่มเป็นเส้นแข็งที่แขน ขา เป็นเส้นตรง ความสูงจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งอายุ 17-20 ปี โดยประมาณก็จะหยุดสูง เสี่ยงของเด็กชายจะเริ่มแตกและเปลี่ยนเป็นหัว และจะเข้าที่เมื่ออายุประมาณ 16-18 ปี ในช่วงนี้ต่อมเหงื่อจะหลังเหงื่อมาก กลิ่นตัวจะแรง เด็กชายที่มีพัฒนาการร่างกายช้ากว่าเพื่อนรุ่นเดียวกันจะรู้สึกกระดากและอับอายง่ายกับการถูกวิพากษ์วิจารณ์ เด็กบางคนจะป้องกันตนเอง

โดยการไม่ยุ่งเกี่ยวกับเพื่อนหรือฝูงกลางวัน บางคนแสดงอาการก้าวร้าว ทั้งนี้เพราะต้องการหลบหนี ความกังวลเกี่ยวกับร่างกายของตนเอง ในช่วงนี้เด็กจะเริ่มอยากรู้ อยากเห็นเรื่องเพศ ซึ่งแสดงออกโดยการอ่านหนังสือ เรื่องเพศ คุยเรื่องเพศ สนใจเพศตรงข้าม จากความสนใจทางเพศที่เกิดขึ้น ทำให้เด็กพินิจพินิจกับเรื่องการแต่งกาย การดูแลรักษาบุรุษ การรักษาความสะอาด ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งเพื่อดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้าม เด็กชายบางคนเริ่มมีความสัมพันธ์ทางเพศ บางคนสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ส่วนบางคนก็หาทางออกโดยการเล่นกีฬา การทำงานหนัก หรือการสร้างสรรคสิ่งต่าง ๆ

(สิริยา อยู่สุข, 2556, หน้า 6)

พัฒนาการด้านอารมณ์

อารมณ์จะมีบทบาทต่อระยะวัยรุ่นมาก เพราะเด็กวัยรุ่นเปรียบได้กับเป็นวัยแห่งพายุ เด็กจะทำกิจกรรมแทบทุกอย่างด้วยการใช้อารมณ์รุนแรง การปรับตัวของชีวิตในวัยรุ่นจึงเป็นไปอย่างยุ่งยากมาก สลับซับซ้อนยิ่งขึ้น ความต้องการทางด้านเพศจะมีอิทธิพลสูงในขณะนี้ความต้องการทางเพศจะผลักดันให้เด็กวัยรุ่นออกไปเผชิญกับโลกที่กว้างขวางออกไปยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้เด็กวัยรุ่นได้พบทั้งความสำเร็จและความล้มเหลวมากยิ่งขึ้น อันจะเป็นแนวทางไปสู่พัฒนาการทางอารมณ์ที่กว้างขวางออกไป อารมณ์ของเด็กวัยรุ่นมักไม่ค่อยคงที่ เกิดการแปรปรวนได้ง่าย ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการติดต่อหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ และเด็กวัยรุ่นมักจะได้รับคำตำหนิต่อเนื่องจากผู้ใหญ่เสมอ อารมณ์ของผู้ใหญ่เป็นเครื่องตัดสินอารมณ์ของเด็กวัยรุ่น จึงเป็นเรื่องที่ไม่ก่อให้เกิดผลดีต่อพัฒนาการทางด้านอารมณ์ของเด็กวัยรุ่น อารมณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็กวัยรุ่นที่สำคัญ คือ ความหวาดกลัว ความกังวลใจ ความโกรธ ความรัก ความอิจฉาริษยา และความขากู้อากเห็น (ปรารักษ์สุทิพย์ ทรงวุฒิสีล, 2553, หน้า 269-270)

แต่ในกลุ่มวัยรุ่นมีพื้นฐานทางอารมณ์ไม่ดีมาก่อน เช่น มีประสบการณ์ชีวิตไม่ราบรื่น ครอบครัวแตกแยก เคยถูกละทิ้งหรือโกรธมาก่อน ถูกลงโทษรุนแรงจะหงุดหงิดง่าย ไม่มั่นใจในความรักและผูกพันที่พ่อแม่มีต่อตนเอง เข้ากับพ่อแม่หรือเพื่อนไม่ได้ ไม่มั่นคง เมื่อเริ่มเข้าวัยรุ่นปัญหาเดิมที่มีต่อกันจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น และถ้าวัยรุ่นไม่สามารถเลียนแบบพฤติกรรมที่ดีที่คนอื่นที่เขาชื่นชมได้ จะทำให้มีความสับสน มีปมด้อย ขาดความภูมิใจในตนเอง และถ้ามีปัญหาการเรียนร่วมด้วยหรือมีปัญหาเกี่ยวกับพ่อแม่ เพื่อน จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางอารมณ์ ทำให้วัยรุ่นนั้นอ่อนไหวง่าย ก้าวร้าว ไม่แน่ใจ ใจน้อย และส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกทางเดินอนาคตได้ อารมณ์ไม่ได้รับการพัฒนาจนเข้าสู่ผู้ใหญ่ได้เต็มที่ ถึงแม้สภาพร่างกายจะพัฒนาไปอย่างรวดเร็วก็ตาม ทำให้วัยรุ่นที่โตแต่ตัวแต่จิตใจยังเป็นเด็กอยู่ทำให้ปัญหาตามมาได้ (กุศุมาวดี คีรี, 2555, หน้า 12)

พัฒนาการทางสังคม

พัฒนาการในด้านนี้ วัยรุ่นต้องปรับตัวกับสภาพแวดล้อมทางสังคม ประกอบได้ด้วยการปรับตัวที่มีต่อเพศตรงข้าม ในการปรับตัวนั้นจะต้องอาศัยการปรับตัวที่มีมาตั้งแต่ระยะวัยรุ่นตอนต้น คือ ถ้าวัยรุ่นคนใดได้รับการพัฒนาทางสังคมที่ประสบผลสำเร็จมาก่อน จะมีแนวโน้มว่างานพัฒนาการทางด้านสังคมของวัยรุ่นตอนต้นก็สามารถประสบผลสำเร็จได้ดีไม่ว่าวัยรุ่นจะเผชิญกับสถานการณ์ใดก็ตาม ส่วนในระยะวัยรุ่นตอนปลายจะเป็นช่วงวัยที่มีเพื่อนน้อยลงกว่าวัยรุ่นตอนต้น จำนวนเพื่อนที่น้อยลงนี้จะมีลักษณะที่ว่าเริ่มมีเพื่อนต่างเพศมากขึ้น ลักษณะรูปแบบทางสังคมที่วัยรุ่นตอนปลายมีความปรารถนามากที่สุด คือความปรารถนาในการที่จะใช้สิทธิของตนเองทุกอย่าง และมีความปรารถนาในการแสดงออกเป็นบางครั้ง เช่น การดื่ม การเล่าเรื่องราวที่ก่อให้เกิดความตลกขบขันแก่ผู้ฟัง ยิ่งไปกว่านั้นในเรื่องการปรับตัวให้เข้ากับสังคมนั้นยังเป็นเรื่องวัยรุ่นตอนปลายให้ความสนใจมาก เพราะวัยรุ่นมีความต้องการที่จะปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้ดีและมีการทะเลาะวิวาทกับบุคคลอื่น

น้อยลง พฤติกรรมการแสดงออกทางสังคมของวัยรุ่นตอนปลายประการต่อไปนั้น คือ ความสามารถในการเข้าใจสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเดินร่ำ

การสนทนา การเล่นเกม หรือการเล่นกีฬา ลักษณะเหล่านี้เมื่อวัยรุ่นสามารถทำได้ดีจะมีผลทำให้วัยรุ่นมีความรู้สึกว่าคุณมีความมั่นคงและมีความมั่นใจในตนเองต่อไป (อุบลรัตน์ เฟิงสถิตย์, 2552, หน้า 237-240)

พัฒนาการทางความคิด

ในวัยวัยรุ่นจะมีความเจริญเติบโตทางสมองถึงขีดเต็มที่จึงสามารถคิดได้ในทุกๆ แบบและทุกๆ แบบของวิธีคิด หากเด็กได้รับการศึกษาอบรมมาตามขั้นตอนด้วยดี ระยะเวลาที่เป็นระยะที่เด็กจะแสดงความสามารถอย่างชัดเจนและเห็นความแตกต่างของเด็กวัยนี้กับวัยอื่นๆ ได้ชัด การเรียนรู้เรื่องยากๆ เรื่องที่เป็นนามธรรมซับซ้อน เด็กก็สามารถเข้าใจได้ อย่างไรก็ตามพึงนึกเสมอว่าคุณภาพของความคิดของเด็กขึ้นกับคุณภาพของสมอง พันธุกรรม การเรียนรู้ในวัยที่ผ่านมา และบทเรียนทางวิชาการต่างๆ ที่เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้ ตลอดจนสิ่งแวดล้อมที่เอื้อหรือไม่เอื้อต่อพัฒนาการทางความคิดของเด็ก (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2553, หน้า 347)

Piaget (อ้างถึงใน ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2553, หน้า 347) สรุปผลการศึกษาเรื่องพัฒนาการทางความคิดว่า ในเด็กวัยรุ่นจะพัฒนาความคิดถึงระดับสูงสุดของขั้นตอนต่างๆ ของความคิด (ภายใต้เงื่อนไขว่าเขาได้พัฒนาความคิดในขั้นตอนต่างๆ มาแล้วทุกขั้นตอนตามลำดับขั้น) ขั้นตอนนี้เรียกว่าขั้น Formal Operation ของผู้สูงวัยกว่าในเชิงประสบการณ์คุณภาพ และความชำนาญ กล่าวคือ ในช่วงวัยรุ่น เด็กจะเริ่มพัฒนาความคิดเป็นรูปแบบชัดเจน ซึ่งมีลักษณะเด่น 4 ประการ คือ

1. การคิดแบบใช้ตรรกะจากเงื่อนไขที่กำหนด (proportional logic)
2. การคิดแบบใช้เหตุผลเชิงสัดส่วน (proportional reasoning)
3. การคิดแบบแยกตัวแปรเพื่อสรุปผล (isolation of variables)
4. การคิดแบบใช้เหตุผลสรุปเป็นองค์รวม (combinational reasoning)

พัฒนาการทางด้านจริยธรรม

พัฒนาการทางด้านจริยธรรม เจตคติ และการคิดหาเหตุผลเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต โดยจะเริ่มเกิดขึ้นแต่วัยเด็กเล็ก เมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนปลายที่ได้ตระหนักและเรียนรู้สิ่งที่จะต้องเตรียมในชีวิต ต้องมีการปรับความต้องการของตนเองให้สอดคล้องกับค่านิยมของกลุ่มและปรัชญาในชีวิตให้อยู่ในสภาวะที่สมดุล วัยรุ่นเป็นช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงทางจริยธรรมอย่างรวดเร็ว เพราะการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมลักษณะนิสัยทางจริยธรรมที่ได้รับอิทธิพลมาจากการอบรมสั่งสอนของพ่อแม่และจากสถาบันทางศาสนาจะลดลง แต่วัยรุ่นมีความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลองเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้วัยรุ่นต่อต้านกฎข้อบังคับเดิม ๆ หรือมีพฤติกรรมทำในสิ่งที่ไม่เคยทำมาก่อน ขณะเดียวกันพัฒนาการทางด้านความคิดความเข้าใจในแบบนามธรรมมีความลึกซึ้งมากขึ้น ซึ่งเห็นได้จากคำอธิบายจากการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ Kohlberg (อ้างถึงใน อุบลรัตน์ เฟิงสถิตย์, 2552, หน้า 166) ที่แบ่งเป็น 3 ระดับ ในแต่ละระดับประกอบด้วย 2 ขั้น คือ

ระดับที่ 1 ระดับก่อนมีจริยธรรมตามกฎเกณฑ์ของสังคม แบ่งเป็น 2 ขั้น ได้แก่

ขั้นที่ 1 การอยู่ในโอวาทและหลีกเลี่ยงการถูกลงโทษ เช่น เด็กได้รับการสอนว่าการขโมยเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ถ้าขโมยจะต้องได้รับการลงโทษ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ความพอใจที่จะกระทำเพื่อประโยชน์ของตนเอง เช่น เมื่อทำตามที่พ่อแม่แนะนำไว้จะได้รับคำชมเชยจากพ่อแม่ เป็นต้น

ระดับ 2 ระดับจริยธรรมตามกฎเกณฑ์ของสังคม แบ่งเป็น 2 ขั้น ได้แก่

ขั้นที่ 3 เป็นคนดีตามที่สังคมกำหนด เช่น สังคมกำหนดว่าการขโมยเป็นสิ่งที่ไม่ดี คนจะเป็นคนดีโดยการไม่ขโมย เป็นต้น

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติตามกฎอย่างเคร่งครัด เช่น สังคมกำหนดว่า การขโมยเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องทุกคนต้องปฏิบัติตามกฎหมาย เพื่อให้สังคมอยู่ได้ เป็นต้น

ระดับ 3 ระดับจริยธรรมเหนือกฎเกณฑ์ของสังคม แบ่งเป็น 2 ชั้น ได้แก่

ขั้นที่ 5 มีหลักการ มีเหตุผล ขอมรับกฎหมายและกฎเกณฑ์ว่าสิ่งที่สังคมกำหนดนั้นเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตาม

ขั้นที่ 6 มีคุณธรรมประจำใจ จะพบในวัยผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์ในชีวิต มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อบาป

งานวิจัยในประเทศ

สุนนา มุนินโท (2539) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติทางเพศของเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลา ซึ่งใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและการสังเกตพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนจำนวน 15 คน ที่อยู่ระหว่างฝึกอบรมในสถานพินิจจังหวัดสงขลา ได้ข้อสรุปดังต่อไปนี้ ปัจจัยเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดทางเพศ ได้แก่ ระดับการศึกษา ทัศนคติต่อเรื่องเพศ ทัศนคติต่อเรื่องชายและหญิง และการนิยมนิยมความรุนแรง ปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัว ได้แก่ ระดับการศึกษาของผู้ปกครองและวิธีการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองและปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ได้แก่ กลุ่มเพื่อนและแหล่งที่ได้รับความรู้เรื่องเพศ ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนมากที่สุด ได้แก่ กลุ่มเพื่อน ซึ่งพบว่า มีการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางเพศกันในกลุ่มซึ่งสมาชิกต่างเรียนรู้เรื่องเพศมาจากสื่อลามกอนาจารต่างๆ รวมทั้งไม่เคยเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาจากทางโรงเรียน

ภัสราวดิ สังข์เทพ (2542) ศึกษาเรื่อง การกระทำผิดความผิดของเด็กและเยาวชนชายในเขตกรุงเทพมหานคร: ศึกษากรณีทำร้ายร่างกาย พบว่า เยาวชนในช่วงวัยรุ่นที่ขาดความมั่นคงทางบุคลิกภาพ โดยเฉพาะทางด้านอารมณ์และการใช้เหตุผลต่อการกระทำต่าง ๆ นั้น เมื่อเกิดสิ่งเร้าที่มากกระตุ้นจึงเกิดการตอบสนองทางพฤติกรรมหรือการกระทำตามอารมณ์ของตนเองเป็นหลัก ยังขาดเหตุผล แต่ถ้าหากพฤติกรรมที่เยาวชนแสดงออกเป็นความผิดปกติที่มีความรุนแรงมีผลกระทบต่อชีวิตของผู้อื่น สร้างความสะเทือนขวัญแก่สังคม ปัญหาในการกระทำผิดของเยาวชนนั้นจะทวีความรุนแรงขึ้นเอง เมื่อเยาวชนเหล่านี้เติบโตเป็นผู้ใหญ่และจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปเยาวชนได้รับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ มากมาย รวมถึงการเลียนแบบผู้ใหญ่ รูปแบบการกระทำผิดจะมีความรุนแรงและมีลักษณะคล้ายผู้ใหญ่เกินกว่าเด็กที่อยู่ในวัยเดียวกันจะกระทำได้

เอื้ออนุช ถนอมวงศ์ (2548) ศึกษาเรื่อง การศึกษาแบบคัดกรอง Massachusetts youth screening instrument version2 (MAYYSI-2): ศึกษาในกรณีเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พบว่า เด็กและเยาวชนบางส่วนที่ขาดความรู้หรือประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการกับอารมณ์ทางเพศ ประกอบกับค่านิยมประเพณีไทย ยังไม่มีอิสระหรือเปิดกว้างในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ซึ่งแตกต่างจากค่านิยมของชาวตะวันตกอย่างชัดเจน ทำให้เด็กและเยาวชนซึ่งเป็นวัยที่ขาดประสบการณ์และขาดวุฒิภาวะ อาจหาทางออกโดยขาดวิจารณญาณ ทำให้เกิด

การกระทำผิดกฎหมายได้ง่ายและยังมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น เพราะเมื่อกระทำผิดด้านเพศ เช่น การข่มขืนแล้ว เกิดความกลัวต่อการถูกดำเนินคดี ทำให้ตัดสินใจทำร้ายหรือฆ่าเหยื่อทิ้ง ดังที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการกระทำผิด ไม่ได้หยุดแค่เพียงด้านเพศ แต่ยังต่อเนื่องเป็นอาชญากรรมเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ซึ่งเป็นการกระทำผิดที่รุนแรง ต่อเนื่องมากขึ้น

เชษฐภคินี วรจันทร์ (2549) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการร่วมกันโทรมหญิง ของเยาวชน : ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ครั้งนี้มี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเยาวชนที่กระทำผิดในฐานความผิดร่วมกันโทรมหญิง และอยู่ระหว่างเข้ารับการฝึกอบรม จำนวน 44 คน และเยาวชนที่กระทำผิดในคดีอื่นไม่ใช่ฐานความผิดร่วมกันโทรมหญิงแต่เคยมีพฤติกรรม ร่วมกันโทรมหญิงบ่อยๆ จำนวน 16 คน และได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน อาศัยแบบสัมภาษณ์ ประกอบการสังเกตผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการร่วมกันโทรมหญิงของเยาวชนมี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเหยื่อ ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสื่อลามก และด้านยาเสพติด สำหรับปัจจัยด้านเหยื่อ พบว่า ทุกรายมีพฤติกรรมเที่ยว กลางคืนและเคยมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นมาก่อน แต่งตัวโป้ เคยถูกรุมโทรม เหยื่อบางรายมีท่าทางหยิ่งและพูดจาขี้ ขวนเหยื่อร้อยละ 90 จะรู้จักกับสมาชิกในกลุ่มที่รุมโทรม เหยื่อส่วนใหญ่อายุอยู่ระหว่าง 12-14 ปี และเยาวชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า เหยื่อสมยอมกับการถูกรุมโทรม ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อนพบว่า เยาวชนทุกคนคบเพื่อนที่เสพยา เสพติด เช่น คีบสุราเสพติด ยา สารระเหย หรือสิ่งเสพติดอื่นๆ เคยมีพฤติกรรมรุมโทรมหญิงบ่อยๆ มักมีการเปลี่ยนคู่นอน เช็กหมู ส่วนใหญ่จะว่างงานและไม่เรียนหนังสือ ชอบการตกแต่งรถ การแข่งรถจักรยานยนต์ในช่วงกลางคืน และมีการทำร้ายผู้อื่นด้วย การรวมตัวกันกับเพื่อนเป็นกลุ่มแก๊ง ทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม นำไปสู่การเกิดพฤติกรรมร่วมกันโทรมหญิงปัจจัยด้านสื่อลามก พบว่า เยาวชนทุกรายดูสื่อลามก โดยชอบดูวิดีโอ โป๊ที่เป็นหนังญี่ปุ่นและพบว่าร้อยละ 80 มักดูสื่อลามกที่บ้านเพื่อน โดยดูร่วมกันกับเพื่อนบ่อยๆ บางคนเลียนแบบ ทำทางจากสื่อลามกที่ดู บางคนดูสื่อลามกก่อนมีพฤติกรรมรุมโทรม ด้านยาเสพติดมีเยาวชนบางรายใช้ยาเสพติด ก่อนมีพฤติกรรมรุมโทรม เยาวชนบางรายเห็นว่า การเสพยาเสพติดทำให้ขาดการยับยั้งชั่งใจ และกล้าที่จะกระทำ ความผิด ส่วนปัจจัยด้านครอบครัว เยาวชนมีความคิดเห็นว่าไม่ใช่สาเหตุของการร่วมกันรุมโทรมหญิง เพราะส่วนใหญ่สัมพันธ์ภาพในครอบครัวเยาวชนดี

พรพิมล สุทธิสมบุญ (2549) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดเกี่ยวกับการข่มขืนเด็กและ เยาวชนในบริบทของทฤษฎีการควบคุมตนเอง การคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน และทฤษฎีภาวะปกติวิสัย โดยกลุ่ม ตัวอย่างเป็นเด็กและเยาวชนซึ่งศาลตัดสินว่ากระทำและมีคำสั่งให้ควบคุมตัวในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ชายบ้านกรรณา บ้านมุกดา และบ้านอุเบกขา และผู้ต้องขังวัยหนุ่มซึ่งมีคำพิพากษาและให้ลงโทษและถูกคุมขังไว้ในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง จำนวนทั้งสิ้น 211 ราย ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ 1) ปัจจัยส่วนบุคคลหรือภูมิหลังทาง สังคม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ถูกควบคุมตัวในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลางมากที่สุด มีอายุ 20-23 ปี มีอายุขณะ กระทำผิด 17-18 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด ระดับการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับประถมศึกษา นับถือศาสนาพุทธ บิดาและมารดาขึ้นอยู่กับกัน บิดาประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป มารดาประกอบอาชีพรับจ้าง ทั่วไป พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาในบ้านพักของครอบครัว บริเวณชานเมือง นอกจากนี้ในด้านครอบครัวเด็ก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการว่ากล่าวตักเตือนด้วยเหตุผลเมื่อทำผิดในระดับมาก ได้รับการสอดส่องดูแลความ ประพฤติอย่างสม่ำเสมอในระดับมากและผู้ปกครองสอนให้รู้จักควบคุมอารมณ์เมื่อทะเลาะหรือมีปัญหาเกี่ยวกับผู้อื่น ในระดับมาก 2) ปัจจัยด้านการควบคุมตนเองมีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับการข่มขืนของเด็กและเยาวชนซึ่งได้แก่ องค์ประกอบด้านความหุนหันพลันแล่น องค์ประกอบด้านความชอบ เลี่ยง องค์ประกอบด้านการยึดตนเองเป็น

ศูนย์กลาง และองค์ประกอบด้านความเจ้าอารมณ์จะเห็นได้ว่าปัจจัยด้านการควบคุมตนเองนี้มีลักษณะเป็น Multidimensional นั่นคือ สามารถอธิบายการกระทำผิดในแต่ละรูปแบบแตกต่างกัน และมีบางองค์ประกอบเท่านั้นที่อธิบายการกระทำผิดได้ ไม่ใช่ทุกองค์ประกอบ 3) ปัจจัยด้านการคบหาสมาคมที่แตกต่างก็มีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับการข่มขืนของเด็กและเยาวชน 4) ปัจจัยด้านภาวะปกติวิสัยมีผลต่อการกระทำผิดเกี่ยวกับการข่มขืนของเด็กและเยาวชน และ 5) ปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดูมีผลต่อปัจจัยด้านการควบคุมตนเองซึ่งได้แก่ด้านการลงโทษ

ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี และอุนิษา เลิศโตมรสกุล (2551) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดร้ายแรงทางเพศ กรณีการข่มขืนและการโทรมหญิง ของเด็กและเยาวชนในบริบทของทฤษฎีเชิงบูรณาการ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนต่างๆ ทั่วประเทศ ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 644 ราย นอกจากนี้ยังเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก จากเด็กและเยาวชนชายๆ ในศูนย์ฝึกอบรมฯ ในเขตกรุงเทพมหานคร 12 ราย รวมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าสำนวนคำพิพากษาคดีของศาลคดีเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานครอีก 30 คดี ผลการศึกษามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ภูมิหลังทางสังคมกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เด็กและเยาวชนชายที่กระทำความผิดร้ายแรงทางเพศ ภูมิหลังเดิมของเด็กและเยาวชนชาย ส่วนใหญ่อยู่ในต่างจังหวัด คือ ประมาณร้อยละ 92 อายุเฉลี่ยในขณะกระทำผิดและอายุปัจจุบันประมาณ 9 ปี ในด้านประวัติการกระทำผิดและพฤติกรรมในการกระทำผิด พบว่า เด็กและเยาวชนชายเคยถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดร้ายแรงทางเพศมาก่อนเป็นส่วนมาก คิดเป็นร้อยละ 77.4 ส่วนในคดีอื่น ๆ พบว่า ไม่เคยถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดมาก่อน ในส่วนของพฤติกรรมในการกระทำผิด พบว่า เด็กและเยาวชนชายดื่มสุราหรือใช้สารเสพติดขณะกระทำความผิดมากถึงร้อยละ 76.9 (จำนวน 494/148 คน)

2. จำนวนครั้งในการกระทำผิดร้ายแรงทางเพศ พบว่า เด็กและเยาวชนชาย เคยข่มขืนผู้อื่นมาแล้วมากกว่าหนึ่งครั้ง จำนวนถึง 284 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 44.2 ส่วนในคดีโทรมหญิง พบว่า เด็กและเยาวชนชาย เคยร่วมกับเพื่อนทำการ โทรมหญิงมามากกว่าหนึ่งครั้ง จำนวน 258 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.2 นอกจากนี้ยังพบอีกว่า เด็กและเยาวชนเคยกระทำความผิดในกรณีพรากผู้เยาว์ (เฉพาะการข่มขืน) มามากกว่าหนึ่งครั้ง จำนวน 241 ราย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับการกระทำผิดร้ายแรงทางเพศ พบว่า ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจต่อสื่อลามกที่มีเนื้อหาเบี่ยงเบน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยทางด้านการสนับสนุนจากเพื่อนที่กระทำความผิด กล่าวคือ การที่เด็กและเยาวชนใช้สื่อลามกและมีความพึงพอใจต่อสื่อลามกที่มีเนื้อหาเบี่ยงเบนการใช้ความรุนแรง ทำร้ายคู่อนระหว่างร่วมเพศ เนื้อหาของสื่อที่เกี่ยวกับการร่วมเพศกับสัตว์กับเด็กหรือคนแก่ ฯลฯ มากขึ้นเท่าใดก็ยังมีโอกาสที่จะมีการคิดที่บิดเบือนต่อเหยื่อมากขึ้นเท่านั้น รวมไปถึงการมีโอกาสที่จะเข้าร่วมกลุ่มกับเพื่อนที่เคยกระทำความผิดมาก่อนมากยิ่งขึ้นตามไปด้วย เด็กและเยาวชนที่ดูสื่อและมีความพึงพอใจต่อเนื้อหาของสื่อที่เบี่ยงเบนมากขึ้น มีแนวโน้มที่จะให้ความเห็นอกเห็นใจต่อเหยื่อลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ความพึงพอใจต่อสื่อลามก มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดร้ายแรงทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยอิทธิพลทางตรงมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการกระทำผิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งอิทธิพลของความพึงพอใจต่อสื่อลามก และการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนๆ ส่วนหนึ่งอาจทำให้เกิดมายาคติ ทำให้การรับรู้ การตีความหรือความเข้าใจต่อเหยื่อบกพร่อง เช่น ทำให้มองว่าเหยื่อเป็นคนให้ทำก่อน เหยื่อชอบที่จะถูกข่มขืน เหยื่อมีความสุขสนุกสนาน เหยื่อมีความเต็มใจ และส่งผลให้ผู้กระทำความผิดขาดความเห็นอกเห็นใจต่อเหยื่อ ซึ่งเมื่ออิทธิพลของตัวแปรเหล่านี้เพิ่มสูงขึ้น เด็กและเยาวชนมีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดสูงขึ้นตามไปด้วย

งานวิจัยต่างประเทศ

Mann and Reynolds (2006) ศึกษาเรื่อง “Early Intervention and Juvenile Delinquency Prevention: Evidence from the Chicago Longitudinal Study” ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 1,500 คน ร้อยละ 93 เป็นคนสัญชาติแอฟริกัน โดยศึกษาความชุกและความรุนแรงของพฤติกรรมในกลุ่มตัวอย่าง เช่น การปรับตัว การตัดสินใจ การศึกษา ลักษณะอารมณ์ การเปลี่ยนแปลงสถานที่เรียน การเลี้ยงดูของครอบครัว ความเสี่ยงของชุมชน พบว่า ปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคลของเยาวชน ด้านครอบครัว และคุณภาพของโรงเรียนเป็นตัวทำนายความเสี่ยงและความรุนแรงในการกระทำผิดของเยาวชน เพราะฉะนั้นการส่งเสริมป้องกันควรเน้นเรื่องรูปแบบการศึกษาในโรงเรียนที่ต้องทำความเข้าใจลักษณะของตัวเยาวชนเป็นรายบุคคลเพื่อให้การช่วยเหลือและลดความเสี่ยงหรือความรุนแรง ในการกระทำผิดได้

M.E. Ford and J.A. Linney (1995) ศึกษาเรื่อง “Comparative Analysis of Juvenile Sexual Offenders, Violent Nonsexual Offenders, and Status Offenders” ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 82 คน โดยศึกษาจากข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว ข้อมูลการศึกษา ปัญหาพฤติกรรม ประวัติอาชญากรรม ประวัติการถูกล่วงละเมิด การดูสื่อลามก พบว่า เยาวชนที่กระทำความผิดทางเพศมีประสบการณ์การถูกใช้ความรุนแรงจากพ่อแม่ และถูกล่วงละเมิดทางด้านร่างกายและเพศมากกว่ากลุ่มผู้กระทำความผิดอื่น ๆ เด็กและเยาวชนมักมีความต้องการที่จะควบคุม รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และนำไปสู่ปัญหาการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กและเยาวชน ส่วนในด้านความทรงจำในวัยเด็กและด้านสื่อลามกพบว่าแตกต่างกัน ระหว่างกลุ่มเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดทางเพศและกระทำความผิดอื่น ๆ

Johnson and knight (อ้างถึงใน ปิยพงษ์ แซ่ตั้ง, 2554, หน้า 52) ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการนำไปสู่การขู่บังคับทางเพศในหมู่เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดคดีเกี่ยวกับเพศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการตั้งแต่เรื่องประสบการณ์ถูกรุณกรรมในวัยเด็ก การมีพฤติกรรมเกเร และมีทิศทางบุคลิกภาพที่นำไปสู่การขู่บังคับทางเพศ ทำการศึกษาแบบย้อนหลัง โดยใช้แบบทดสอบแบบรายงานด้วยตนเอง ผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่า กลุ่มวัยรุ่นที่กระทำความผิดคดีเกี่ยวกับเพศมีลักษณะหมกมุ่นเรื่องเพศ (sexual compulsivity) มีลักษณะของความ เป็นเพศชายสูง (hyper masculinity) มีความคิดและพฤติกรรมเกลียดชังเพศหญิง (Misogynistic fantasy behavior) นอกจากนี้พบว่า การใช้แอลกอฮอล์มีส่วนที่ทำให้วัยรุ่นกลุ่มนี้แสดงพฤติกรรมขู่บังคับ ทางเพศได้

McCard William (อ้างถึงใน พรศิริ มูลดิษฐ์, 2541, หน้า 52) ศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ ต่อเด็กนั้น เป็นกุญแจสำคัญที่จะทำให้เด็กมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ประพฤติผิดหรือกลายเป็นขู่อาชญากรหรือไม่ ถ้าบ้านมีสภาพขาดความรัก ขาดความเอาใจใส่ระหว่างสมาชิกภายในบ้าน และในชุมชนนั้นยังขาดกิจกรรมหรือ บริการของชุมชนขององค์กรของรัฐหรือเอกชน ในแง่ของบริการที่ให้กับครอบครัวและเด็ก ขาดบริการให้การปรึกษาทางด้านต่าง ๆ ขาดบริการทางสังคมสงเคราะห์ แนวโน้มของเด็กที่ขาดความอบอุ่นและจะประพฤตินั้น มีแนวโน้มสูง แต่สิ่งที่เป็นหัวใจสำคัญคือ การขาดความรักและความอบอุ่นจากครอบครัว ส่วนประกอบของ

ชุมชนและสังคมนั้น จะช่วยแก้ปัญหาให้ทุกคน ความสำคัญจะอยู่ที่แบบแผนการเลี้ยงดูจากครอบครัวเป็นการใหญ่

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษารายกรณี เพื่อศึกษาประวัติทางด้านกายภาพ จิตใจ และสังคม (bio-psycho-social) รวมถึงการศึกษาลักษณะบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดคดีร่วมกัน โทรมหญิง จากการทดสอบด้านจิตวิทยาคลินิก ร่วมกับการสัมภาษณ์ประวัติ ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจสาเหตุและปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน ซึ่งมีวิธีในการศึกษาดังนี้

1. ขออนุญาตแนะนำตัวจากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ถึงผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูลและดำเนินการวิจัย
2. สังเกตพฤติกรรมเยาวชนตั้งแต่แรกจับตัว การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ การเข้ารับคำปรึกษาในศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำและประสานการประชุม เพื่อแก้ไข บำบัด พื้นฟูเด็ก เยาวชนและครอบครัว
3. สร้างสัมพันธ์ภาพและสัมภาษณ์อดีตชีวิตเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของเยาวชนและบุคคลในครอบครัว หรือการสอบถามซึ่งมีหัวข้อในการสัมภาษณ์ตามที่กำหนดไว้
4. ตรวจสอบด้านจิตวิทยาคลินิก ได้แก่ บุคลิกภาพและสติปัญญา ด้วยแบบทดสอบสติปัญญาและแบบทดสอบบุคลิกภาพ
5. แปลผลและสรุปข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการศึกษาข้อมูลของกรณีศึกษาในครั้งนี้

ผลการวิจัย

ผลการศึกษา พบว่า

1. ด้านครอบครัว จากการที่เยาวชนไม่ได้อยู่ร่วมกับบิดาและมารดาในวัยเด็ก ประกอบกับผู้ปกครองต่างคนต่างทำงานประกอบอาชีพ ขาดการทำกิจกรรมร่วมกัน ขาดความรักความอบอุ่น ขาดความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน ขาดความสนใจในพฤติกรรมของเยาวชน ละเลยสมาชิก

ในครอบครัว เป็นผลให้เยาวชนออกไปแสวงหาความรักความอบอุ่นนอกบ้าน แสวงหาความสุขจากกลุ่มเพื่อน เยาวชนรู้สึกขาดความอบอุ่น ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่เท่าที่ควร อีกทั้งยังขาดแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต จึงหันเข้าหาเพื่อนที่มีลักษณะเดียวกัน และนำไปสู่การกระทำความผิดได้ ทั้งเยาวชนยังรู้สึกว่า การออกไปเที่ยวเตร่กับเพื่อนมีความสุขมากกว่าการที่ได้อยู่

กับครอบครัว ด้วยความอยากรู้อยากลองและขาดวุฒิภาวะในการตัดสินใจ จึงอาจถูกชักจูงไปในทางที่ไม่เหมาะสมได้

2. ด้านการคบเพื่อน จากการศึกษาพบว่า กลุ่มเพื่อนที่เยาวชนคบมีพฤติกรรมที่เป็นความเสี่ยงในการกระทำความผิด มีพฤติกรรมเที่ยวเตร่ไปวัน ๆ ชอบออกเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สูบบุหรี่ มีเรื่องทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย มักรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การแข่งรถ การออกไปขับรถเล่นในเวลากลางคืน ใช้สารเสพติด จำหน่ายยาเสพติด ลักทรัพย์ ژیปลั่น ทะเลาะวิวาท มีพฤติกรรมเกร ประพฤติไม่ดี พุดจาลามก

มีกิจกรรมทางเพศ ส่งผลให้เยาวชนเกิดการเรียนรู้ตามแบบอย่างที่ไม่ถูกต้อง และมีความเสี่ยงที่จะร่วมกันกระทำความคิดได้ นำไปสู่การเกิดพฤติกรรมร่วมกัน โทรมหญิง ดังนั้นปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อนเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้เกิดการกระพฤติกรรม

3. ด้านพฤติกรรมทางเพศ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร มีพฤติกรรมรวมกลุ่มกันดูสื่อลามกด้วยการดูคลิปวิดีโอผ่านทางโทรศัพท์หรืออินเทอร์เน็ต ดูพร้อมกับกลุ่มเพื่อนที่โรงเรียนหรือบางครั้งดูที่บ้าน เพื่อนในกลุ่มเยาวชนหลังจากที่ดูคลิปวิดีโอหรือดูกระสุนอารมณ์ทางเพศ จะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ตามมา ซึ่งบางรายมีกับคนรัก บางรายช่วยตัวเอง บางรายเมื่อดูเสร็จจะออกไปหาเหยื่อหรือเพื่อนผู้หญิงมาร่วมกัน โทรม ซึ่งเยาวชนกลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงวัยรุ่น มีความต้องการทางเพศ อยากรู้ อยากลอง ก็กระหน่ำ มีการกระทำพฤติกรรมเลียนแบบ มีความก็กระหน่ำ มีความต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งเป็นผลทำให้เยาวชนกระทำความผิดโดยขาดการยับยั้งชั่งใจได้

4. ด้านการใช้สารเสพติด จากการศึกษาพบว่า กลุ่มเยาวชนไม่ได้ใช้สารเสพติดชนิดเมทแอมเฟตามีน และชนิดกัญชาก่อนไปกระทำความผิด แต่ดื่มสุราและเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ก่อนกระทำความผิด ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าการดื่มสุราของเยาวชนเป็นสาเหตุให้เยาวชนกระทำความผิดพฤติกรรมร่วมกัน โทรมหญิง เนื่องจากขาดการยับยั้งชั่งใจ การควบคุมตนเองลดลง มีความสนุกสนาน ก็กระหน่ำกับกลุ่มเพื่อน อีกทั้งยังส่งผลให้กลุ่มเยาวชนมีโอกาสออกตระเวนหาเหยื่อและช่วยกันดูตัวเหยื่อขึ้นรถได้ มีความกล้าที่จะกระทำความผิดพฤติกรรมร่วมกัน โทรมหญิงมากยิ่งขึ้น ซึ่งการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หรือดื่มสุราอาจเป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมร่วมกัน โทรมหญิงของเยาวชน

สรุปกรณีศึกษา

	ปัจจัยด้านชีวภาพ	ปัจจัยด้านจิตใจ	ปัจจัยด้านสังคม
1. Predisposing Factors ปัจจัยเสี่ยง	- การดื่มสุราหรือดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ - ได้รับการดูแลในวัยเด็กไม่เหมาะสม ผู้ปกครองขาดปัจจัยในการเลี้ยงดู	- ลักษณะอ่อนแอ บกพร่องทางจิตใจและต้องการการพึ่งพิงสูง - ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางเอาแต่ใจ - ขาดการควบคุมตนเอง หุนหันพลันแล่น ก้าวร้าว - การขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัว เยาวชนรู้สึกว่าการครอบครัวต่างคนต่างอยู่ ไม่ค่อยได้สื่อสารกัน - มีลักษณะของการตอบสนองความต้องการของตนเองโดยขาดการควบคุมอย่างเหมาะสม	- สังคมที่เยาวชนอาศัยอยู่มีกลุ่มวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมกระทำ ความผิด และมีกลุ่มออกไปมั่วสุมกับกลุ่มวัยรุ่น - แบบอย่างในการดำเนินชีวิตที่มีความเสี่ยงในชุมชน - เท่เร็วในเวลา กลางคืน มักออกไปนอนค้างบ้านเพื่อน ผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนไม่ได้ - การดูสื่อลามกพร้อมกับกลุ่มเพื่อน และเลียนแบบ

	ปัจจัยด้านชีวภาพ	ปัจจัยด้านจิตใจ	ปัจจัยด้านสังคม
2. Precipitating Factors ปัจจัยกระตุ้น	- การดื่มสุราหรือดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	- ความอยากรู้ อยากลอง ก็กระนอง - เลียนแบบพฤติกรรมจากสื่อลามก - ความต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน - ขาดความรักความอบอุ่นจากครอบครัว แสวงหาความรักความอบอุ่นจากนอกบ้าน	- กลุ่มเพื่อนทำทนาย ยุ่งส่งเสริม พุดจา กระตุ้นให้กระทำ พฤติกรรม - กลุ่มเพื่อนที่เขวชนคบ หาด้วยกระทำพฤติกรรม ที่เป็นความผิดอยู่เป็นประจำ - ขาดการทำกิจกรรม ร่วมกันอย่างเหมาะสมใน ชุมชนและชักชวนกัน ออกเที่ยวเตร่ในเวลา กลางคืน - ในชุมชนขาดความรู้ อย่างถูกต้องเกี่ยวกับการ ดูแลบุคคลในชุมชน
3. Perpetuating Factors ปัจจัยคงอยู่	- การดื่มสุราหรือดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	- ต้องการการยอมรับจาก กลุ่มเพื่อน - แสวงหาความสุขจาก กลุ่มเพื่อน - ขาดการควบคุมตนเอง - รู้สึกตนเองไม่มีคุณค่า - มักใช้กลไกแบบหลีกเลี่ยงปัญหา - ขาดทักษะในการ จัดการกับปัญหาอย่าง ถูกต้องเหมาะสม	- ชุมชนที่พ่อกอศัยมีการ ร่วมกลุ่มวัยรุ่นที่มีการ กระทำความคิดสม่ำเสมอ - เขวชนในชุมชนส่วนใหญ่ ขาดความรู้ความ เข้าใจและขาดทักษะการ ดำเนินชีวิต
4. Protective Factors ปัจจัยทางบวก	- ระดับเซาว์ปัญหาไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ	- เขวชนขัดแย้งกับ ความรู้สึกของตนเอง มี ความหวาดกลัวเกี่ยวกับ ผลของการกระทำ พฤติกรรมของตน - เขวชนต้องการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ของตนเองเพื่อชดเชยสิ่ง	- ส่งเสริมให้มีการทำ กิจกรรมร่วมกันใน ชุมชน และใช้เวลาว่างให้ เป็นประโยชน์ - กิจกรรมส่งเสริมด้าน กีฬา จัดแข่งขันตามความ ถนัดเด็ก - มีการตรวจ ตราของ

	ปัจจัยด้านชีวภาพ	ปัจจัยด้านจิตใจ	ปัจจัยด้านสังคม
		ที่ผิดพลาด และต้องการดูแลเป็นพิเศษ - มีความต้องการที่จะประสบความสำเร็จและสามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคม	ผู้นำในชุมชนเสียสละเวลาในแต่ละครอบครัวเพื่อช่วยกันดูแลเยาวชน

อภิปรายผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไป

จากการศึกษาพบว่า เยาวชนเติบโตมาในครอบครัวที่มีฐานะยากจน รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย บิดามารดา ผู้ปกครอง ประกอบอาชีพรับจ้าง ไม่ค่อยมีเวลาให้ครอบครัว ทำงานไม่เป็นเวลา บางครอบครัวผู้ปกครองทำงานในเวลากลางคืน กลับบ้านไม่เป็นเวลา สุขภาพร่างกายของผู้ปกครองมีโรคประจำตัว และผู้ปกครองของเยาวชนบางรายป่วยทางจิตเวช ผู้ปกครองของเยาวชนจบการศึกษาระดับประถมศึกษา สภาพครอบครัวเน้นให้ประกอบอาชีพ ขาดการดูแลอย่างเหมาะสมในเรื่องของคุณภาพชีวิต อีกทั้งยังพบว่า เด็กและเยาวชนเติบโตมาด้วยการที่ผู้ปกครองให้ดื่มนมข้นหวานกระป๋องผสมน้ำอุ่น ไม่ได้รับคุณค่าทางอาหารอย่างเพียงพอ แต่เนื่องด้วยความจำเป็นของผู้ปกครองจึงทำให้ขาดการดูแลเอาใจใส่เกี่ยวกับโภชนาการของเด็ก อีกทั้งยังพบว่าเยาวชนมีพัฒนาการช้ากว่าปกติจากการสอบถามมารดา คิดช้า ถูกชักจูงได้ง่าย เจ้าอารมณ์ หงุดหงิดง่าย ก้าวร้าว ทำลายข้าวของ ได้ถึงผู้ปกครอง กระทำผิดระเบียบวินัย อาจเป็นเพราะเยาวชนได้รับการดูแลอย่างไม่ถูกต้องเหมาะสม หรืออาจมีข้อจำกัดด้านความคิดและสติปัญญาของเยาวชนทำให้ขาดความคิด และมีแนวโน้มของความก้าวร้าว หุนหันพันแค้น ขาดการควบคุมที่ได้ต่อตนเอง อารมณ์ไม่มั่นคง ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของ ชาญกนิศ กฤตยา สุริยมณี และอุนิษา เลิศโตมรสกุล (2551) ที่ว่าเด็กและเยาวชนที่มีการควบคุมตนเองต่ำ จะส่งผลให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิดได้โดยตรง ประกอบกับพัฒนาการในช่วงวัยรุ่น ที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย ซึ่งมีฮอร์โมนเป็นตัวการสำคัญ ทำให้วัยรุ่นเกิดอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่ายและใจร้อน เนื่องจากสมองในส่วนการใช้เหตุผลพัฒนาได้ไม่เต็มที่ วัยรุ่นจึงมักมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ ในความเห็นของผู้ใหญ่ วัยรุ่นต้องการทดสอบสิ่งใหม่ๆ ทำทาบระบบเหตุผลเดิมที่มี เป็นช่วงวัยที่ต้องการหรือจูงใจต่อการแสวงหาประสบการณ์ใหม่ ซึ่งเป็นลักษณะพฤติกรรมที่ถูกปรับแต่งในระบบการเรียนรู้

ซึ่งสอดคล้องกับ โยธิน จารุจฑารัตน์ (2552) ศึกษาพบว่าเยาวชนมีการเรียนรู้พฤติกรรมหลายอย่างจากกลุ่มเพื่อน เพื่อหาประสบการณ์ใหม่ และความท้าทายให้กับตนเอง โดยไม่ได้ตระหนักว่าพฤติกรรมทำกระทำให้ไปนั้นจะส่งผลเสียต่อตนเองหรือผู้อื่นมากนักน้อยเพียงใด ดังนั้น หากเด็กและเยาวชนได้รับการเลี้ยงดูอย่างไม่ถูกต้องเหมาะสม ผู้ปกครองขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัยรุ่น ขาดการกระตุ้นพัฒนาการอย่างถูกต้อง ก็อาจเป็นผลให้เด็กและเยาวชนเติบโตอย่างไม่มีคุณภาพ

และมีความเสี่ยงในการกระทำความผิดได้

ด้านครอบครัว

จากการที่เยาวชนไม่ได้ได้อยู่ร่วมกับบิดาและมารดาในวัยเด็ก อาศัยอยู่กับย่าหรืออาประกอบกับผู้ปกครองต่างคนต่างทำงานประกอบอาชีพ ขาดการทำกิจกรรมร่วมกัน ขาดความรักความอบอุ่น ขาดความเห็นอกเห็นใจซึ่ง

กันและกัน ขาดความสนใจในพฤติกรรมของเยาวชน ละเลยสมาชิกในครอบครัว เป็นผลให้เยาวชนออกไป แสวงหาความรักความอบอุ่นนอกบ้าน แสวงหาความสุขจากกลุ่มเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลกรณีพิณและ คุ่มครองเด็กและเยาวชน สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน (2555) ซึ่งได้อธิบายถึงสาเหตุจากปัญหา ทางครอบครัว คือ ความสัมพันธ์ที่ไม่ดีภายในครอบครัว บุคคลในครอบครัวมีอาการทางประสาท บุคคลใน ครอบครัวติดยาเสพติด เล่นการพนันไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ ครอบครัวแตกแยก บิดาหรือมารดาหรือทั้งสอง เสียชีวิตหรือไม่ได้อยู่กับบิดามารดา ครอบครัวที่เข้มงวด หรือมีความคาดหวังสูง ครอบครัวปล่อยปละละเลย ครอบครัวยากจน เป็นสาเหตุแห่งการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชไมพร ทวีศรีและคนอื่น ๆ (2542) ที่ว่าการที่บิดา มารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน ทำให้วัยรุ่นรู้สึกขาดความอบอุ่น ไม่ได้รับการ ดูแลเอาใจใส่ และขาดแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต จึงหันเข้าหาเพื่อนที่มีลักษณะเดียวกัน และนำไปสู่การ กระทำผิด ซึ่งผู้ปกครองของเยาวชนบางรายมีพฤติกรรมติดยา บิดามักจะเมาสุราอยู่เป็นประจำ ทำให้เด็กไม่ ค่อยเชื่อฟังและมักจะหลีกเลี่ยงหนีจากสถานการณ์ดังกล่าว บิดาของเยาวชนจึงไม่เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เยาวชน เกี่ยวกับการดื่มสุราจึงทำให้เด็กไม่เชื่อถือ ถอยห่าง ประกอบกับเด็กกำลังเข้าสู่ช่วงวัยรุ่น เด็กรู้สึกเหงา และต้องการ การยอมรับจากกลุ่มเพื่อน เป็นผลให้เยาวชนรู้สึกว่าการออกไปเที่ยวเตร่กับเพื่อนมีความสุขมากกว่าการที่ได้อยู่กับ ครอบครัว ระยะเวลาเด็กจึงออกเที่ยวเตร่กลับบ้านและนอนค้างตามบ้านเพื่อนบ่อยครั้ง ด้วยความอยากรู้อยากลอง และขาดวุฒิภาวะในการตัดสินใจ จึงอาจถูกชักจูงไปในทางที่ไม่เหมาะสมได้

ด้านการคบเพื่อน

จากการศึกษาพบว่าเยาวชนจะคบเพื่อนทั้งรุ่นเดียวกันและเพื่อนรุ่นพี่ และในกลุ่มเพื่อนมีพฤติกรรมตั้ง กลุ่ม แก๊งค์ บางคนก็เรียนหนังสือ บางคนว่างงาน บางคนเที่ยวเตร่ไปวันๆ และยังคงพบว่ากลุ่มเพื่อนที่เยาวชนคบมี พฤติกรรมชอบเที่ยวกลางคืน ดื่มสุรา สูบบุหรี่ มีเรื่องทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่นบ้าง และมักรวมกลุ่มกันทำ กิจกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การแข่งรถ และมักชักชวนกันไปดื่มสุราตามสถานบันเทิง การออกไปขับรถเล่นที่ว าดูในเวลาากลางคืน ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการใช้สารเสพติด จำหน่ายยาเสพติด ลักทรัพย์ จี้ ปล้น ทะเลาะวิวาท มี พฤติกรรมเกเร ประพฤติไม่ดี เพื่อนบางคนจะพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นบางครั้ง มีการพูดจาลามก มีกิจกรรมทาง เพศ ซึ่งเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่เยาวชนพักอาศัยอยู่ใกล้เคียงในชุมชน อีกทั้งกลุ่มเยาวชนยังออกไปมั่วสุมกันตามศาลาใน ชุมชน มักชักชวนกันออกไปเที่ยวตามสถานบันเทิง และดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ทำให้เยาวชนมีพฤติกรรม กลับบ้านดึกเป็นประจำ หรือในบางสถานการณ์เยาวชนจะออกไปนอนค้างบ้านเพื่อน ไม่กลับเข้าบ้าน กลุ่มเพื่อนที่ เยาวชนคบมีพฤติกรรมที่เป็นความเสี่ยงในการกระทำผิด ส่งผลให้เยาวชนเกิดการเรียนรู้ตามแบบอย่างที่ไม่ ถูกต้อง และมีความเสี่ยงที่จะร่วมกันกระทำผิด ซึ่งสอดคล้องกับ ยุพาพร ปิยะพงษ์ (2554) ศึกษาพบว่า กลุ่ม ตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีการคบหาสมาคม กับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมไปในทางที่ไม่ดีมากที่สุดหรือเป็นประจำ มีการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ใน ระดับมากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเกี่ยวกับเพศที่มีการคบหาสมาคมกับ กลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมไปในทางที่ไม่ดีอยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด เกี่ยวกับเพศในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ไม่เคยมีการคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมไป ในทางที่ไม่ดีเลย มีการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับน้อยที่สุด ตามลำดับ โดยตัวแปรทางด้านกลุ่มเพื่อน มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลคิดเป็น ร้อยละ 31 อีกทั้งยังสอดคล้องกับเชษฐภักฎท วรจันทร์ (2549) พบว่า เยาวชนทุกคนคบเพื่อนที่เสพยาเสพติด เช่น ดื่มสุรา เสพกัญชา สารระเหย หรือสิ่งเสพติดอื่นๆ เคยมีพฤติกรรมมั่วสุมโทรมหญิงบ่อยๆ มักมีการเปลี่ยนคู่นอน เช็ก

หมู่ ส่วนใหญ่จะว่างงานและไม่เรียนหนังสือ ชอบการตกแต่งรถ การแข่งรถจักรยานยนต์ในช่วงกลางคืน และมีการทำร้ายผู้อื่นด้วย การรวมตัวกันกับเพื่อนเป็นกลุ่มแก๊งค์ ทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมร่วมกัน โทรมหญิง จึงกล่าวได้ว่า ปัจจัยด้านกลุ่มเพื่อนเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้เกิดการกระทำความผิดร่วมกัน โทรมหญิง

ด้านพฤติกรรมทางเพศ

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เขาชนมีความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์ไม่แน่นอน มีเพศสัมพันธ์กับแฟนสาวครั้งแรก ใช้ถุงยางอนามัยเป็นบางครั้ง ซึ่งมี 1 ราย ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่อก่อนติดกับผู้เสียหาย กลุ่มตัวอย่างเขาชนคู่อลามาครั้งแรกอายุ 12 ปี คู่อลามาด้วยการดูคลิปวิดีโอผ่านทางโทรศัพท์หรือในอินเทอร์เน็ต ดูพร้อมกับกลุ่มเพื่อนที่โรงเรียนหรือบางครั้งดูที่บ้านเพื่อน เขาชนสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองในลักษณะปกติ และมีความถี่เฉลี่ยสัปดาห์ละ 2 ครั้ง หลังจากที่ถูกคลิปวิดีโอหรือถูกกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับ ยูพาพร ปิยะพงษ์ (2554) ศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเด็กและเขาชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ให้ความสนใจกับคู่อลามาก่อนอาจมากหรือเป็นประจำ

มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มตัวอย่างเด็กและเขาชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศที่ให้ความสนใจกับคู่อลามาก่อนอาจอยู่ในระดับปานกลาง และกลุ่มตัวอย่างเด็กและเขาชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่ไม่เคยให้ความสนใจกับคู่อลามาก่อนเลย มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศอยู่ในระดับน้อยที่สุด ตามลำดับ โดยตัวแปรทางด้านคู่อลามากมีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิดทางเพศของเด็กและเขาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลคิดเป็นร้อยละ 35.0 จึงกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเขาชนที่กระทำความผิดร่วมกัน โทรมหญิงมีความสนใจเรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับเพศ ทั้งจากการดูคู่อลามาก คลิปวิดีโอผ่านทางโทรศัพท์มือถือ ทางอินเทอร์เน็ต อีกทั้งยังมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยกลุ่มตัวอย่างเขาชนมองว่าการคู่อลามากเป็นเรื่องปกติ และสามารถหาดูได้ง่าย และบางรายมีการทำกิจกรรมทางเพศเลียนแบบคู่อลามาก และมักรวมกลุ่มกันดูคู่อลามาก ซึ่งเป็นการกระตุ้นความต้องการทางเพศ ซึ่งสอดคล้องกับ ปิยะพงษ์ แซ่ตั้ง (2554) ศึกษาพบว่า เขาชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศนั้น มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีประสบการณ์เพศสัมพันธ์ก่อนอายุ 17 ปี ทั้งสิ้น ความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์ค่อนข้างไม่แน่นอน

ส่วนใหญ่เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่นมากกว่า 1 คน จำนวนสูงสุดถึงร้อยละ 78.8 และเขาชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศเกินครึ่งหนึ่งเคยมีเพศสัมพันธ์หมู่ ในส่วนของการมีประสบการณ์คู่อลามากพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดเคยคู่อลามาก และกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 27.3 เคยแอบดูผู้อื่น ไปเปลือย หรือมีกิจกรรมทางเพศ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ เชนฐกฤต วรรณ (2549) ศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างจะรับคู่อลามากด้านการดูวีซีดี หนึ่งไป แต่มีความแตกต่างในเรื่องของความถี่ บางรายมีความสนใจและจะดูกับกลุ่มเพื่อน บางรายดูตามโอกาส ซึ่งเขาชนมองว่าการคู่อลามากของตนเองนั้นเป็นเรื่องปกติในวัยของตนและสามารถหาดูได้ง่าย นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างคู่อลามากแล้ว

จะมีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ตามมา ซึ่งบางรายมีกับคนรัก บางรายช่วยตัวเอง บางรายเมื่อดูเสร็จจะออกไปหาเหยื่อหรือเพื่อนผู้หญิงมาร่วมกัน โทรม ซึ่งเขาชนในกลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงวัยรุ่น มีความต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน มีความคิดคะนอง อยากรู้อยากลอง ซึ่งเป็นผลทำให้กระทำความผิดร่วมกัน โดยขาดการยับยั้งชั่งใจ

ด้านการใช้สารเสพติด

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มเยาวชนไม่ได้ใช้สารเสพติดชนิดเมทแอมเฟตามีน และชนิดกัญชาออกไป กระทำความคิด แต่ดื่มสุราและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก่อนกระทำความคิด ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าการดื่มสุราของเยาวชนเป็นสาเหตุให้เยาวชนกระทำพฤติกรรมร่วมกัน โทรมหญิง เนื่องจากขาดการยับยั้งชั่งใจ การควบคุมตนเอง ลดลง มีความสนุกสนาน ตีคะนองกับกลุ่มเพื่อน อีกทั้งยังส่งผลให้กลุ่มเยาวชนมีโอกาสออกตระเวนหาเหยื่อและช่วยกันจุดตัวเหยื่อขึ้นรถได้ มีความกล้าที่จะกระทำพฤติกรรมร่วมกัน โทรมหญิงมากยิ่งขึ้น ซึ่งการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หรือดื่มสุราอาจเป็นอีกปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมร่วมกัน โทรมหญิงของเยาวชน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1.1 สถาบันครอบครัว บิดา มารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลในครอบครัวควรดูแลเอาใจใส่ แสดงความรัก ความห่วงใยให้เด็กและเยาวชน ควรหากิจกรรมร่วมกันในครอบครัวเพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่มีในครอบครัว ให้เด็กและเยาวชนได้รับรู้ถึงความรักความอบอุ่นของครอบครัว อีกทั้งครอบครัวควรมีส่วนในการสั่งสอน แนะนำให้เด็กและเยาวชนมีความอดทน อดกลั้น ชี้แนะให้เห็นถึงผลดีและผลเสีย ผลกระทบที่ตามมาจากการกระทำพฤติกรรมที่ไม่ดี และผลเสียจากการกระทำความคิดทางเพศ ปลุกฝังให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อการอยู่ร่วมกันในสังคม ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การใช้สติปัญญาแก้ไขปัญหา รู้จักยับยั้งชั่งใจในสิ่งต่างๆ เพื่อไม่ให้เกิดความเสี่ยงในการกระทำความคิดชั่ว อีกทั้งผู้ปกครองจะต้องดูแลสอดส่องพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิด เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนมีโอกาสในการกระทำความคิด ซึ่งผู้ปกครองจะต้องรับฟัง พูดยุติ เป็นเพื่อนที่ปรึกษาให้แก่เด็กและเยาวชน ทำความรู้จักกับเพื่อนของลูก สร้างความใกล้ชิดสนิมสนมระหว่างกัน สร้างความรักความอบอุ่นให้ครอบครัว และที่สำคัญที่ได้จากการศึกษาคือผู้ปกครองควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชน กระทำพฤติกรรมที่ดี ตั้งใจประกอบอาชีพสุจริต ลดการทะเลาะวิวาทและใช้กำลังในการแก้ไขปัญหาในครอบครัว หากครอบครัวมีความอบอุ่น มีตัวแบบที่ดีให้แก่เด็กและเยาวชน เพื่อเป็นการลดการเกิดปัญหาการกระทำความคิดของเด็กและเยาวชนในรูปแบบอื่น ๆ ด้วย

1.2 สถาบันการศึกษา ควรปลุกฝังและขัดเกลาความประพฤติของเด็กและเยาวชนให้สอดคล้องกับระเบียบ กฎเกณฑ์ จริตประเพณีที่ดีงาม หรือเป็นที่สังคมยอมรับ คุณครูที่ดูแลเด็กและเยาวชนควรดูแลเอาใจใส่ ให้คำปรึกษานักเรียนอย่างใกล้ชิด โดยไม่แบ่งแยก ไม่เลือกปฏิบัติ โดยเฉพาะกับเด็กนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม หรือกระทำความผิด ครูควรมีส่วนช่วยในการพัฒนาสุขภาพของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด สนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้รู้จักการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ จัดกิจกรรมหรือชมรมตามที่สนใจและถนัด อีกทั้งควรให้ความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศของเด็กและเยาวชน ให้มีความรู้เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาเกี่ยวกับเพศอื่น ๆ

1.3 สังคม ชุมชน ควรร่วมมือกันสอดส่องดูแลพฤติกรรมเด็กและเยาวชนในชุมชน โดยมีการจัดเวรยาม หรือมีสายตรวจประจำในชุมชน เพื่อตรวจดูแลเด็กและเยาวชนไม่ให้ทำพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม หรือมีความเสี่ยงที่จะกระทำความผิด อีกทั้งยังช่วยเป็นการช่วยผู้ปกครองสอดส่องดูแลพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนในชุมชนด้วย อีกทั้งผู้ใหญ่ในชุมชนควรหากิจกรรมให้เด็กได้ทำร่วมกัน ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพื่อเป็นการลดภาระของสังคม ชุมชน อีกทั้งยังช่วยให้เยาวชนได้ฝึกการสร้างเสริมความรับผิดชอบ การทำงานเป็นทีม การช่วยเหลือ

ผู้อื่น ป้องกันมิให้ไปใช้เวลาว่างในการนั่งมั่วสุมกันและชักชวนกันกระทำความผิด ซึ่งเป็นความเสี่ยงในการกระทำความผิดอื่น ๆ ตามมาด้วย

1.4 หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนที่ว่างงานและออกจากระบบการศึกษา มีสถานที่ในการฝึกอาชีพ หรือการจัดโครงการในหน่วยงานให้เหมาะสมกับความต้องการของเด็กและเยาวชน เป็นการหาข้อมูลอย่างละเอียดและส่งเสริมป้องกันให้ตรงจุด เพื่อเป็นการป้องกันการกระทำความคิดชั่ว ซึ่งหน่วยงานควรร่วมมือกันศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อเป็นการนำข้อมูลไปประกอบในการวางแผนการจัดกิจกรรมให้เด็กและเยาวชน เช่น การจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางใจ การจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความรู้เรื่องเพศ การจัดกิจกรรมการเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การจัดกิจกรรมฝึกอาชีพให้เด็กและเยาวชน รวมถึงการจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้เด็กและเยาวชนได้ฝึกทักษะการใช้ชีวิตด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการใช้แบบทดสอบอื่นร่วมกับการสัมภาษณ์เพิ่มเติม เพื่อให้สามารถทำความเข้าใจลักษณะทางจิตวิทยาของเยาวชนที่ร่วมกันโทรมหญิงได้อย่างละเอียดมากยิ่งขึ้น ทั้งยังควรเพิ่มระยะเวลาในการทดสอบให้เหมาะสม และสร้างสัมพันธภาพก่อนการทดสอบเพื่อให้กรณีศึกษาลดความวิตกกังวล และทำแบบทดสอบได้อย่างเต็มความสามารถ

2.2 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการกระทำความผิดร่วมกัน โทรมหญิงในเขตจังหวัดอื่นเพิ่มขึ้น เพื่อช่วยให้เห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำความผิดของเยาวชนได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น และเพื่อประกอบการวางแผนแก้ไขบำบัดฟื้นฟูให้มีความเหมาะสม

2.3 ควรมีการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมจากบุคคลในชุมชน หรือผู้ปกครองคนอื่นๆ นอกเหนือจากบิดาหรือมารดา เนื่องจากการสัมภาษณ์ข้อมูลจากผู้ปกครองนั้นบางคนยังไม่บอกความจริงของเด็กและเยาวชนทั้งหมด เนื่องจากกลัวว่าจะมีผลกระทบต่อการถูกดำเนินคดี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดมากยิ่งขึ้น ควรมีการสัมภาษณ์สมาชิกคนอื่นๆ ในครอบครัว ชุมชน คุณครูที่โรงเรียน หรือเพื่อนสนิทของเยาวชน

เอกสารอ้างอิง

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน.

(2555). *ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน*. กรุงเทพมหานคร : ผู้แต่ง.

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2550). *ปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงไทย*. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชาญคณิต ถนุกุศล สุริยะมณี และอุษิษา เลิศโตมรสกุล. (2551). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดร้ายแรงทางเพศ กรณีการข่มขืนและการโทรมหญิงของเด็กและเยาวชนชายในบริบทของทฤษฎีเชิงบูรณาการ*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยมหิดล, คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.

เชษฐภคกุล วรจันทร์. (2549). *ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการร่วมกัน โทรมหญิงของเยาวชน: ศึกษาเฉพาะกรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- เบญจมาศ อุทัยพิบูลย์. (2555). การศึกษาเปรียบเทียบลักษณะคำตอบแบบทดสอบ *Thematic Apperception Test* ระหว่างเยาวชนชายที่กระทำความคิดเกี่ยวกับเพศกับเยาวชนชายที่กระทำความคิดอื่น ๆ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปกรณ์ มณีปกรณ์. (2553). อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: เอ็ม. มี. เพรส.
- ปรานต์สุทิพย์ ทรงวุฒิสิต. (2553). จิตวิทยาเด็กและวัยรุ่น (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปิยพงศ์ แซ่ตั้ง. (2554). การศึกษาเปรียบเทียบคำตอบบรู๊สชาครระหว่างเยาวชนชายที่กระทำความคิดเกี่ยวกับเพศกับเยาวชนชายที่กระทำความคิดอื่น ๆ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พรชัย ชันดีและคณะ. (2558). ทฤษฎีอาชญาวิทยา: หลักการ งานวิจัย และนโยบายประยุกต์. กรุงเทพมหานคร. ศ. เจริญการพิมพ์.
- พรพิมล สุทธิสมบุญ. (2549). การวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดเกี่ยวกับการข่มขืนเด็กและเยาวชนในบริบทของทฤษฎีการควบคุมตนเอง การคบหาสมาคมที่แตกต่างกัน และทฤษฎีภาวะปกติวิสัย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พิลาสน์ เตชะเกษม. (ม.ป.ป.). การบำบัดรักษาทางจิต. มปท.
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุญ. (2556). ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุพาพร ปิยะพงษ์. (2554). อิทธิพลของสื่อลามกที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชน ศึกษาเฉพาะกรณี: ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- โยธิน จารุจฑารัตน์. (2552). กรณีศึกษาของเยาวชนที่กระทำความคิดฆ่าผู้อื่น โดยเจตนา สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2556). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริยา อยู่สุข. (2556). พฤติกรรมเสี่ยงด้านสุขภาพของนักเรียนอาชีวศึกษา 5 แห่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุธีรา ภัทรายุววรรณ, กนกรัตน์ สุชะตุงคะ, จริยา จันตระ, วิลาสินี ชัยสิทธิ์ และคณะ. (2543). เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบเชาว์ปัญญา *Standard Progressive* วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย.
- สุนาม มุนินโท. (2539). ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดทางเพศของเด็กและเยาวชนในจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุบลรัตน์ เฟื่องสัจฉิย์. (2554). จิตวิทยาพัฒนาการ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อุบลรัตน์ อยู่เป็นสุข. (2544). *การศึกษาประวัติรายกรณีเด็กถูกทารุณกรรมทางเพศและครอบครัว: มุลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Jacobs, W. L., Kennedy W.A., & Meyer, J. B. (1997). Juvenile delinquents:

A between-group comparison study of sexual and nonsexual offenders.

Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment, 9(3), 201-217.

Johnson, G. M., & Knight, R. M. (2000). Developmental antecedents of

Sexual coercion in juvenile sex offenders. *Sexual Abuse: A Journal of*

Research and Treatment, 12(3), 165-178.

Milloy, C. D. (1994). *A comparative study of juvenile sex offenders and non-*

Sex offenders. Retrieved October 19, 2009, from <http://www.wsipp.wa.gov/rptfiles/Juvsoff.pdf>